

Mindkét oldalon állók tanácstalanok, hogy miért is kerültek oda. A két oldal közötti különbség, hogy a jobb oldalon állók a szükségét szenvedők (éhezők, szomjazók, ruhátlanok, bánkódók) felé forduló életet éltek, míg a baloldaliak önmaguk felé forduló életet.

Hogyan lehet a szükségét szenvedő, azaz segítsége szoruló embertársainkban Jézust vissza- szeretnünk?

Hogyan válunk képessé erre? (Belső küzdelmeim morzsáiból....)

1. Belső meghatározottságra van szükségem.

- Csak továbbadni tudok, mert mindent (közvetlenül, vagy közvetve) Istentől kaptam gazdálkodásra.
- Isten szándéka szerint szabad és képes vagyok a továbbadásra. Ha nem érzem (vagy talán az ellenkezőjét érzem), akkor is! Lehet vigasztalva is vigasztalódni.
- A bennem lévő Isten bízik bennem, azért adta amit adott, hogy továbbadjam, és ezáltal adománya növekedjen, bennem és körülöttem.

2. Az élmény és tapasztalatgyűjtés is nagyon fontos.

- Gyűjtsem azokat az átéléseket, hogy Isten mindig segítségre készen áll (JELEN VAN), ha odaállok a „start vonalhoz” és erőt ad.
- Gyűjtsem az önmagamról megfélelmező adásaim élményszerű emlékeit, amelyeket gyengülésemtől felidézhetek. (Képes vagyok az önmagamból is adó valódi adásra.)
- Gyűjtsem a felém irányuló önzetlen adások által kiváltott belső élményeim is.

3. Törekedjek Isten kezében eszközzé válni, és a rászorulóban Jézust felfedezni, így képessé válok:

- Olyasmiből is adni, amiből nekem is kevés van, de a másoknak is szüksége van rá.
- A biztonsági tartalékomból is adni.
- Olyasvalakinek is adni, aki „nem érdemli meg” de szükségét szenved. Maga is okozója helyzetének, és nem képes megtenni mindent, hogy helyzete javuljon. Ez a tény nem zárja ki a (tovább) adást.
- Hogy tartósan képessé váljak a továbbadásra, szükségem van testvéreim segítségére, bátorítására, elismerésére. Ne vonjam meg ezeket testvéreimtől, hisz közben megtapasztalhatom önmagam erősödését, gazdagodását is.

Bóta Tibor (Budapest)